

РЕШЕНИЕ

№ 437

гр. Плевен, 27.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛЕВЕН, I НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на двадесети юли през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Димитър Хр. Кирилов

при участието на секретаря ЗАХАРИНКА К. ПЕТРАКИЕВА
като разгледа докладваното от Димитър Хр. Кирилов Административно наказателно дело № 20224430201184 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по чл.59 от ЗАНН.

Постъпила е жалба от П. П. Б., с ЕГН:***** от с. ***, обл. Плевен против Наказателно постановление № 635101-F649236/12.05.2022г. на *** на офис /дирекция/ за обслужване – Плевен в ТД на НАТ - Велико Търново, с което на жалбоподателя П. П. Б., е наложено административно наказание на основание чл.178 от ЗДДС – глоба в размер на 500 лева, за нарушение на чл.109, ал.1 от ЗДДС, вр. чл.107, т.3 от ЗДДС.

В жалбата се иска да бъде отменено НП, тъй като санкцията е непосилна за жалбоподателя.

В съдебното заседание жалбоподателят, редовно призован, се явява лично.

В съдебно заседание жалбоподателят поддържа жалбата, като моли да бъде отменено НП.

Ответникът по жалбата *** на ТД на НАТ - Велико Търново, офис Плевен, редовно призован, се представлява от юрк. М.Ж..

Съдът, като прецени доказателствата по делото поотделно и в тяхната съвкупност и взе предвид доводите на жалбоподателя, констатира следното:

Жалбата е подадена в законоустановения срок по чл.59, ал.2 от ЗАНН, поради което се явява процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Видно от представеният по делото АУАН № F649236/20.04.2022г., че на 16.02.2022г. гр. Плевен, ул. *** в ТД на НАП-Велико Търново, офис Плевен при извършване на проверка във връзка с издадена Резолюция № 152692200851185/11.02.2022г. за наличие на основание за deregистрация по ЗДДС е установено, че П. П. Б., в качеството си на регистрирано по ЗДДС лице, за което са налице обстоятелствата по чл.107, т.3 от ЗДДС – заличаване на едноличния търговец от търговския регистър, не е подало заявление за deregистрация по ЗДДС в законоустановения срок 14-дневен срок от настъпване на обстоятелството по чл.107, т.3 от ЗДДС. От правена справка в Търговския регистър на Агенция по вписванията се установи, че едноличният търговец ЕТ „****“ с ЕИК *** е пререгистриран на 26.08.2011г. и заличен на 15.12.2021г. След извършена проверка в информационната система на НАП се установи, че П. П. Б. не подлежи на задължителна регистрация на основание чл.96, ал.1 от ЗДДС и същият не е подал заявление за регистрация в 7-дневен срок от вписване на заличаването и търговския регистър в компетентната териториална дирекция НАП, в което да заяви продължаване на регистрацията при условията на чл.100, ал.1 от ЗДДС. Лицето е следвало да подаде Заявление за deregистрация в срока по чл.109, ал.1 от ЗДДС. /14-дневен срок от настъпване на обстоятелството по чл.107, т.3/, а именно най-късно до 29.12.2021г. /сряда/ Заявлението за deregистрация по ЗДДС е подадено в НАП Плевен на 10.02.2022г., заведено с вх. №2213-1429354. Нарушението е констатирано с акт за deregистрация по ЗДДС № 150992200961515/16.02.2021г., с което е нарушил разпоредбите на чл.109, ал.1 от ЗДДС, вр. чл.107, т.3 от ЗДДС.

В предвидения от закона тридневен срок по чл.44, ал.1 от ЗАНН не е депозирано възражение от жалбоподателя П.Б..

Въз основа на акта за установяване на административно нарушение било издадено Наказателно постановление № 635101-F649236/12.05.2022г. на *** на офис /дирекция/ за обслужване – Плевен в ТД на НАП - Велико

Търново, с което на жалбоподателя П. П. Б., е наложено административно наказание на основание чл.178 от ЗДДС – глоба в размер на 500 лева, за нарушение на чл.109, ал.1, вр. чл.107, т.3 от ЗДДС, затова че на 16.02.2022г. гр. Плевен, ул. *** в ТД на НАП Велико Търново, офис Плевен при извършване на проверка във връзка с издадена Резолюция № 152692200851185/11.02.2022г. за наличие на основание за deregистрация по ЗДДС е установено, че П. П. Б., в качеството си на регистрирано по ЗДДС лице, за което са налице обстоятелствата по чл.107, т.3 от ЗДДС – заличаване на едноличния търговец от търговския регистър, не е подало заявление за deregистрация по ЗДДС в законоустановения срок – 14-дневен срок от настъпване на обстоятелството по чл.107, т.3 от ЗДДС. От направената справка в Търговския регистър на Агенция по вписванията се установи, че едноличният търговец ЕТ „****“ с ЕИК: *** е пререгистриран на 26.08.2011г. и заличен на 15.12.2021г. След извършена проверка в информационната система на НАП се установи, че П. П. Б. не подлежи на задължителна регистрация на основание чл.96, ал.1 от ЗДДС и същият не е подал заявление за регистрация в 7-дневен срок от вписване на заличаването в търговския регистър в компетентната териториална дирекция на Националната агенция за приходите, в което да заяви продължаване на регистрацията при условията на чл.100, ал.1 от ЗДДС. Лицето е следвало да подаде Заявление за deregистрация в срока по чл.109, ал.1 от ЗДДС. /14 – дневен срок от настъпване на обстоятелството по чл.107, т.3/, а именно най-късно до 29.12.2021г. /сряда/ Заявлението за deregистрация по ЗДДС е подадено в НАП Плевен на 10.02.2022г., заведено в вх.№2213-1429354. Нарушението е констатирано с акт за deregистрация по ЗДДС №150992200961515/16.02.2021г.

В хода на съдебното следствие са разпитани свидетелите В. Н. В. и ЕМ. Н. ЦВ..

При така установената фактическа обстановка съдът направи следните правни изводи:

Същественото при производството от административно-наказателен характер е да се установи спазена ли е процедурата по съставяне на АУАН; съставеният акт съдържа ли императивно определените в закона реквизити; компетентността на актосъставителя; има ли извършено деяние, което да

представлява административно нарушение по смисъла на чл.6 от ЗАНН, дали това деяние е извършено от лицето, посочено в акта като нарушител и дали е извършено виновно /умишлено или непредпазливо/; наказателното постановление издадено ли е при спазване на императивните разпоредби за съдържание, реквизити и срокове, както и компетентността на административно наказващия орган. За процесуални предпоставки при съставяне на акта и издаване на наказателното постановление съдът следи служебно.

В преценката си дали да издаде НП, административно-наказващият орган се основава на фактическите констатации по АУАН, които в рамките на производството по налагане на административни наказания се считат за верни, до доказване на противното. С оглед така изложеното, съдът е длъжен, разглеждайки делото да установи чрез допустимите от закона доказателства дали е извършено административното нарушение, извършено ли е от лицето сочено като извършител, както и обстоятелствата, при които е извършено.

Съдът намира, че наказателното постановление и АУАН са съставени в сроковете по чл.34 от ЗАНН.

В разпоредбата на чл. 178 от ЗДДС - Данъчно задължено по този закон лице, което е длъжно, но не подаде заявление за регистрация или заявление за прекратяване на регистрация в установените по този закон срокове, се наказва с глоба - за физическите лица, които не са търговци, или с имуществена санкция - за юридическите лица и едноличните търговци, в размер от 500 до 5000 лв.

Съгласно разпоредбата на чл. 109, ал.1 от ЗДДС (Изм. – ДВ, бр. 97 от 2017 г., в сила от 1.01.2018 г., доп., бр. 98 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г.) В случаите по чл. 107, т. 3 и при прекратяване на юридическо лице с ликвидация лицето подава заявление за deregистрация в компетентната териториална дирекция на Националната агенция за приходите в 14-дневен срок от настъпването на съответното обстоятелство по чл. 107, освен ако юридическото лице не избере да остане регистрирано до датата на заличаването му от търговския регистър.

Административно-наказателната отговорност на жалбоподателя е ангажирана за нарушение по чл. 109, ал. 1 от ЗДДС, който регламентира задължение да се подаде заявление за deregистрация в ТД на НАП в 14-

дневен срок.

Видно от нормата на чл.107, т.3 от ЗДДС основание за задължителна дерегистрация е заличаването на едноличния търговец от търговския регистър. Разпоредбата на чл.106, ал.1 от ЗДДС дефинира, че прекратяване на регистрацията (дерегистрация) по този закон е процедура, въз основа на която след датата на дерегистрация лицето няма право да начислява данък и да приспада данъчен кредит освен в случаите, когато този закон е предвидил друго. Според чл.109, ал.1 от ЗДДС в случаите по [чл.107, т.3 и 4](#) от ЗДДС лицето подава заявление за дерегистрация в компетентната териториална дирекция на Националната агенция за приходите в 14-дневен срок от настъпване на съответното обстоятелство по [чл.107](#) от ЗДДС. Следователно, задължено лице да подаде заявление за дерегистрация е едноличният търговец, тъй като той е регистрираното по ЗДДС лице, а не физическото лице. Действително, на практика се наблюдава празнина в закона, тъй като заличеното лице вече не съществува в правния мир, но следва да се има предвид, че съгласно ЗАНН физическото лице и едноличният търговец са различни субекти на административно-наказателната отговорност, доказателство за което е обстоятелството, че физическото лице се санкционира с глоба, а едноличния търговец – с имуществена санкция. След като законът вменява задължение на самия търговец да заяви дерегистрация по ЗДДС при настъпване на нормативноустановените обстоятелства, недопустимо е административно-наказателната отговорност за проявеното бездействие да бъде ангажирана в лицето на физическото лице – жалбоподател.

В настоящият случай извършено от П. П. Б. е за първи път.

В конкретния случай обаче се касае до нарушение, извършено от лице, неосъществяващо съответна дейност, тоест с извършване на нарушението не са били причинени реални вреди или други неблагоприятни последици и усложнения за фиска. Няма данни и за каквото и да било друго неправомерно поведение на жалбоподателя по ЗДДС или други данъчни закони за периода на регистрацията му. Следва да се отчете и друго: за инкриминираното нарушение, минимално възможната законова санкция е 500.00 лв. Предвид липсата на законова възможност по ЗАНН /аналогична на чл.55 НК/ за налагане на наказание под минимума, горепосочената санкция се оказва несъразмерно тежка за извършеното и несъответстваща на целите по чл.12 от ЗАНН. При тези съображения, съдът приема, че в конкретния случай, макар и

формално да е осъществен състава на нарушение по чл.109, ал.1, вр. чл.107, т.3 от ЗДДС, случая е маловажен и за дисциплинарането на жалбоподателя към спазване на установения в ЗДДС финансов ред е било достатъчно само да бъде предупреден, че при повторно такова нарушение ще му се наложи административно наказание. Вярно е, че по дефиниция конкретното нарушение е формално, на просто извършване и с него се засягат определени обществени отношения във финансовата и счетоводна сфера. Никое от тези обстоятелства обаче не изключва възможността съставомерното нарушение по чл.109, ал.1 от ЗДДС да бъде квалифицирано като маловажно по чл.28 ЗАНН.

При извършване на преценка дали са налице основанията на чл.28 от ЗАНН наказващият орган е длъжен да приложи правилно закона, като разграничи “маловажните” случаи на административно нарушение, от нарушенията обхванати от чл.6 от ЗАНН, съобразно с относимите към конкретният случай смекчаващи и отегчаващи вината обстоятелства.

В случаите, когато деянието представлява маловажен случай на административно нарушение, наказващият орган, следва да приложи чл.28 от ЗАНН. Като не е приложил посочената норма административно-наказващият орган е нарушил материалния закон и е издал незаконосъобразно НП. Това е така, съгласно ТР №1/12.12.2007г. на ВКС по н.д. №1/2007г., ОСНК. Според цитираната съдебна практика, когато деянието представлява маловажен случай на административно нарушение, административно-наказващия орган следва да приложи чл. 28 от ЗАНН, като преценката за “маловажност на случая” подлежи на съдебен контрол. В неговия обхват се включва и проверка на законосъобразността на преценката по чл.28 от ЗАНН. Когато съдът констатира, че са налице предпоставките на чл.28 ЗАНН, но наказващият орган не го е приложил, това е основание за отмяна на наказателното постановление, поради издаването му в противоречие с материалния закон. С оглед посоченото по-горе съдът приема, че не съществува реална възможност за проверка на извършената от наказващият орган преценка за маловажност на извършеното нарушение, доколкото липсва изобщо произнасяне на наказващият орган, което от своя страна води до процесуално основание за отмяна на НП. В този смисъл липсата на такава оценка, означава липса на мотиви в тази част на наказателното постановление, което пряко засяга правото на защита на жалбоподателя и води до неговата отмяна.

Водим от горното и на основание чл.63, ал.1 от ЗАНН, Плевенски районен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 635101-F649236/12.05.2022г. на *** на офис /дирекция/ за обслужване – Плевен в ТД на НАТ - Велико Търново, с което на жалбоподателя П. П. Б., е наложено административно наказание на основание чл.178 от ЗДДС – глоба в размер на 500 лева, за нарушение на чл.109, ал.1 от ЗДДС, вр. чл.107, т.3 от ЗДДС.

Решението може да се обжалва пред Административен съд – гр. Плевен, в 14 дневен срок от получаване на съобщението за постановяването му до страните.

Съдия при Районен съд – Плевен: _____